

Sex ovlivňuje politiku již od nepaměti

 tadesco.org/sex-ovplyvnuje-politiku-uz-od-nepamati

Všichni věříme, že politické, legislativní a obchodní otázky se řeší u jednacího stolu. Pokud ne u něj, tak minimálně barovém. Ne docela. Mnoho věcí lze vyřešit i v posteli. Případně na písčité pláži v exotické krajině. Navíc, jak ukazuje historie, vše na tomto světě se opakuje. Alespoň v oblasti politiky.

Ruský parlament přijal zákon zakazující propagandu LGBT. Zkratku není třeba vysvětlovat. Soudě podle ruských médií, je známa už i žákům první třídy. Jak se říká „chtít kost a získat ji, není to samé“. Kromě toho je nejen v Rusku zvykem, že jedna věc jsou zákony a druhá skutečný život. Jinak by nebylo tolik sexuálních přestupků.

Vládne Anglii „mafie homosexuálů“?

Velká Británie je na rozdíl od Ruska „vyspělou zemí“. Homosexuální partnerství jsou legalizována. Mohou se otevřeně prezentovat na veřejnosti. Ale nemají je tam rádi. Mimochodem podobně i v USA. Koneckonců, i Rusové i Západňáci jsou v podstatě nábožensky založení lidé. Přestože byli někteří kdysi vychováni v ateistickém státě. Všichni ale jaksi ve svém nitru cítí, že životní styl „Sodomy a Gomory“ není zcela v pořádku.

Anglie nedávno čelila problémům s homosexuály ve vládě. Během let Labouristické strany Tonyho Blaira byl ministrem pro Wales Ron Davies. Musel ale odstoupit za velmi zvláštních okolností.

Ukázalo se, že o půlnoci ve velmi pochmurné oblasti nekonvenčního Londýna se z nějakého důvodu rozhodl jít na procházku. Tam ho svlékli a ukradli mu auto i peníze. Jenže ti, kteří zatím „nežerou trávu“ pochopili, že tam hledal sexuálního partnera. Aby se zabránilo skandálu, tak raději v tichosti rezignoval.

Vládní moc sice útočila na místní bulvár kvůli nepodloženým obviněním, nikdo však neměl odvahu podat na něj žalobu.

Za to státní BBC, která se pyšní svou objektivitou, dostala přísné pokyny, že „za žádných okolností nesmí mluvit o osobním životě Petra Mandelsova“. Ten byl ministrem obchodu. Podle lidí z jeho okolí „žil“ s ministrem národního dědictví Chrisem Smithem. Zmiňovaly se i „jiné páry“.

Anglické noviny proto vyšly s titulky v duchu „Řekněte nám pravdu, pane premiére, vládne nám mafie homosexuálů?“

Ale protože mnozí ministři mezi sebou „žili“ téměř otevřeně, nikdo neodstoupil. Zákon je zákon, stejně jako svoboda médií. To je politika.

„Prostitutka republiky“

Ale ve Francii, kde je sice LGBT také povoleno, nezapomínají ani na „staré dobré tradice“ známé jako „za vším hledej ženu“. Za nitky místního byznysu stále zvyknou sem tam zatáhnout „francouzské madam“.

Jednou z nich je i Christine Deviers-Joncour, úzce napojená na ropný a plynárenský průmysl. Napsala knihu s výstižným názvem „Prostitutka republiky“. A má být na co hrdá. Podle ní se jí podařilo dostat do postele bývalého ministra zahraničí Rolanda Dumase.

Všechno začalo povolením prezidenta prodat několik válečných lodí Tchaj-wanu. Přece 3 miliardy dolarů jsou 3 miliardy dolarů. Dumas však původně nesouhlasil. Oponoval, že prodej by zkomplikoval vztahy s Čínou.

Čas plynul a Dumas jaksi „zázračně“ změnil názor. Vyšetřovací orgány později zjistily, že Dumas se setkával s údajnou zástupkyní jedné z francouzských ropných společností jménem Christine. Byla to ona, která lobbovala za prodej fregát Tchaj-wanu. Zvykla se slunit se svým vysoce postaveným milencem z ministerstva zahraničí na jedné z pláží v Akvitánsku.

Výsledkem jejich společných chvil bylo, že proamerický ostrovní stát ty válečné lodě dostal. Přirozeně začaly vznikat otázky, zda se Dumas vzdal věta na prodej lodí výměnou za peníze nebo dary, které mohl od Christine dostat.

Oficiálně se na ministra nic nenašlo. Ale jeho přítelkyně se pochlubila, že pouze za příslib využít osobních kontaktů s Dumasem dostala od ropné společnosti více než 11 milionů dolarů na koupi luxusního bytu v Paříži. Co má ropná společnost s prodejem válečných lodí? V konečném důsledku byla totiž objednatelkou služeb Christine společnost, která sporné fregaty postavila.

Christine bola jednoducho v správnom čase na správnom mieste. Práve jej šarm dokázal napokon spôsobiť, že vtedajší francúzsky prezident mohol urobiť predajom lodí svoj strategický manéver na Blízkom východe. Francúzska „lobistka“ v knihe síce tvrdí, že Dumas žiadne peniaze nedostal. Len ona ako sprostredkovateľka získala od ropnej spoločnosti doživotný dôchodok. Je jasné, že nešlo o nejakých pár drobných.

Výsledok? Predané lode poškodili francúzsko-čínske priateľstvo. Dumas „sa premiestnil“ na post predsedu Ústavnej rady. Napriek tomu, že bývalý francúzsky prezident Giscard d'Estaing požadoval jeho hlavu.

A Christine si užíva „slušný“ dôchodok, pričom hrdo nesie titul „prostitutka republiky“.

Zdroj: [Pravda.ru](#)